

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

גיטין נז-ג

עניין: אשיב ממצולות ים [מנזיר מח בענין מת מצוה]

מהרש"א ח"א

שהרגישו שלא השאירו העובדי כוכבים רק (צקלון) ילדים וילדות דלכך מתבקשים ואמרו אם אנו טובעים צים אנו צאים כו' ר"ל אי אית ציה גלגול מחילות לצא לחיי עוה"צ לעמיד ודרש להן כו' מצאן מבין שני אריות כו' כמ"ש צשר חסידיך לחימו ארץ ואמר ועליהן הכתוב אומר כי עליך

מהר"ל גור אריה בראשית ב, ז

והוא דבר נפלא למבין סוד הקבורה לאדם. ואין הכוונה שתולה בקבורה דוקא, שהרי כמה שלא נקברו רק נטבעו, אבל הכונה ראוי לקבורה אמרינן, כי האדם ראוי לקבורה, כי ענין הקבורה – הטמנה לדבר שיהיה בעתיד⁴⁵, ומפני שהאדם הוא בכח להיות חי לעתיד – יש לו קבורה בעפר⁴⁶, כי הקבורה, שהוא הטמנה, מורה שהוא בכח לדבר העתיד כשיחיו המתים, כי הדבר הנגלה הוא בפעל⁴⁷, והדבר הנטמן הוא בכח⁴⁸.

שו"ת הלכות קטנות

קלי"ה) שאלה אם תחיית המתים הוא מעשה נסים או מומדה ששם הצורא ית' מתחילת הצריחה צטבע. תשובה כצר הוכחתי צס' לרור החיים שלי צהלך מות ישרים שיש תחיה טבעית ונסיית אשר ימות צעתו צתשובה ויקצר כמו שילירתו טבעית (*צנצרת הצורא) גם תחייתו טבעית (*צנצרת הצורא) כי כשם שהיה מן העפר כך יניץ מריח מים וכאחז"ל [סנסדרין ל"א]. מאי דלא הוה הוא מאי דהוה לכ"ש. והתחיה השנית היא לאותם אשר לא נתנו לקבורה שרין לעשות עמסם נס להחיותם (*כדכתיב אמר ה' מצאן אשיב וכו' שדרשוהו רז"ל [גיטין כ"ז] על הנטבעים צים ושאוכלים אותם חיות השדה) אותם וצאי לריכין הס לנס יותר גדול כמ"ש צספרי הנו' קחנו משס כי טוב הוא:

שלי"ה פרשת כי-תצא

הקבורה* האריך הגה"ה וזה לשון הוהר הרקנאטי, וכתב עוד וזה לשונו: על דרך סוד העיבור, כבר הודעתין כי לא ישא אלהים נפש וחשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח (שמ"צ י, י), כדי שלא לאחר גזירותיו של הקדוש ברוך הוא ציוה שלא להלינו, כי כל עוד שלא נקבר לא יתגלגל. משל לאדם שאינו נושא אשה אחרת עד קבורת הראשונה. לכן צוה לקוברו מיד, כי אולי מיד ימצא מנוח אשר ייטב לו. ראייה לזה המדרש הכתוב אחריו, לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחריך, והרמוז למה שכתוב לבלתי ידח ממנו נדח וזהו נדחים. ואם השם יתעלה מחזיר אבידה לבעליה לרוב הימים נדבק בדרכיו, וזהו אמרו אבדת אחיך אבל לא אבידת גוי, כמו שרמזתי בסוד העבור בפסוק וזאת לפנים בישראל, עד כאן לשונו. ועל אבידה ונדחים הנ"ל נאמר עליונה, על קן אסור (ישעיה כו, יג) וזהו ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האובדים מותו. וזה רמז צאמרו ולא

ירושלמי פ"ז ה"א

וקבורו. אמר ר' עקיבה כך היתה תחילת תשמישי לפני חכמים פעם אחת הייתי מוהלך בדרך ומצאתי מת מצוה וניטפלתי בו כארבעת מיל עד שהבאתיו למקום הקברות וקברתיו. וכשבאתי אצל ר' אליעזר ואצל ר' יהושע אמרתי להם את הדבר. אמרו לי על כל פסיעה ופסיעה שהיית פוסע מעלין עליך. כאילו שפכת דמים. אמרתי אם בשעה שנתכוונתי לזכות נחייבתי בשעה שלא נתכוונתי לזכות על אחת כמה וכמה.

